

ELŐFIZETÉSI DÍJ:
 Postán vagy Pécsett házhoz küldve:
 EGÉSZ ÉVRE 5 frt — kr.
 FEL ÉVRE 2 „ 50 „
 NEGYED ÉVRE 1 „ 25 „
 EGYES SZÁM 10 kr.
 Megjelenik minden szombaton.
 Egyes számok kaphatók Weidinger N.
 könyvker. (Szechenyi-ter.)

PÉCSI FIGYELŐ.

HIRDETÉSEK ÁRA:
 Egy öt hasábos petit sor egyzeri
 megjelenésért 6 kr., 3-szorított
 5 kr., 10-szorított 4 kr. fizetendő.
 Minden hirdetés után
 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
 A nyilatkozat 1 petit sora 10 kr.
 A hirdetési díj előre fizetendő.

A felelős szerkesztő lakása:
 Ó-pósta-utca 16-ik szám.
 Kéziratok vissza nem küldetnek.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők.
 Előfizethetni helyben: a kiadóhivatalban, **BLAUHORN ANTAL** úrnál a városház épületben, **LILL JÁNOS** úrnál a budai külvárosban,
BÖHM C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében, valamint a vidéken minden póstahivatalnál.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 János-utca 8-ik szám.

A választókhöz!

A döntő pillanat rohamosan közeledik, melyben határozni fog a választóközönség a följött, hogy vajjon kinek, mily élvek követőjének kezébe tegye le öt évre a haza sorsát.
 A helyzet komoly és ünnepélyes. Iol meg kell fontolni, hogy kit választunk meg. Öt év, ha látszólag nem is nagy idő, egy a lejtőn lefelé hanyatló nemzet életében végzetes lehet. A választás mindenkor, de legkivált most, erős meglontóást igényel és szigoruan meghányt-velett határozatra szólít minden jóaraló hazafit, ki a szíve mélyén viseli a haza, édes mindnyájunk sorsát, üdvét.
 A legszebb alkotmányos jog az, melyet hazánk fiai a választási jog gyakorlásával kifejtének. Itt az idő és alkalom, hogy megítélve jelen helyzetünket, úgy határozzunk, hogy alapját adhassuk egy szebb jövőnek. Tegye mindenki szívére jobbját s annak őszinte sugallata szerint cselekedjék s ha csak nem romlott lelkiüti, úgy kétségkívül hazánk s nemzetünk javát kívánja előmozdítani s a függetlenségi és 48-as párt jeltöltjére szavaz.

Mondjon le a választó polgárság minden melléktekintetről és érdekről: ne számoljanak személyekkel, magánérdekekkel, csak egy szent kötelességet emlegetnek: lendíteni az ország ügyén. Ha szívük sugallatát követik, csak hazán kötelességüket teljesítik.
 A milyen a nemzet magatartása a szavazó urna körül, olyan az erkölcsi értéke.
 Pártunk eszméi és elvei magaslatok ezeket megvásárolni, vagy borba fojtani nem lehet. A mi pártunk egyeseknek se nem adhat, sem nem ígérhet s a mit tehet és tesz, ahhoz az egész nemzetnek van joga.
 Nálunk a haza nem eladó! Búszkék is vagyunk pártunkra. Az öröm s a lelkesülés főnesapongó árja dobogja meg szívünket, ha végig tekintünk sűrű-sorainkon. Honfitársaink színéjára az okos, öntudatos magyar nép zom egytől-egyig mind a mi zászlónk alatt küzd a nemzet várva várt jólétének kivívásáért. Bátran elmondhatjuk, hogy a legtisztább magyar elem a függetlenségi és 48-as párt rendületlen hívé: üg a kormány-párt minden erejét annak az öntudatlan, részben idegen ajku főnöknek köszönheti, a melynek itélő tehetségét előtte a veszesülteit buda-

ság, politikai hitvallását pedig a nagyfejúek regulázzák. Lämpással kell kezelni az országban a valamire való módosabb, függetlenebb emberek közt azokat, a kik nem a mi pártunk zászlója alá sorakoznak.

Pártunk férfiai kipróbált hazafiak, részben olyanok, a kik a szabadság harc alatt a szent hazaszeretet vérkérésztését már fölvelték, részint pedig a szenvedő nép ezernyi baját ismerik s tiszta érzéssel viseltek az alkotmányos jog iránt.

Vigyázzunk, legyünk óvatosak a szavazásnál, hangoztatjuk ismét, mert a polgárok eme szavától van függővé téve nemzeti alkotmányunk és hazánk lét-kérdése; — országunk kül- és belkormányzatának nemzeti vagy ezzel ellenkező irányja; — hazánk önállósága és független államisága mellett az önálló hadsereg, nemzeti bank, önálló vám fölláltsága; — szóval hazánk boldogsága, vagy elpusztulása.

Hisz királyi eskü biztosítja hazánkat, midőn ezeket mondja: »Magyarországot törvényes függetlenségét sértetlenül föntartandjuk.« — Ezt tehát csak kérnünk és akarnunk kell, nem is babonáság ez, mert bizony elérhetjük. — Amde ezen legnemesebb polgári erény helytelen gyakorlása mily szomorú lehet következményeiben, igazolja a lefolyt 20 év még szomorubb következménye: az eddig többséget nyert kormány és párta ahelyett, hogy az 1867-iki kiegyezési törvényt első lépcsőül használta volna föl nemzeti függetlenségünk kivívására és annak biztosítására, — még az ezen nemzetközi egységben föntartott vitális jogainkról is szégyenteljesen lemondott.

A jelenlegi kormány és pártjának 12 évi működését nem jellemzi tehát egyéb, mint örökös lemondás, s mind ez a honpolgárok közönye, választási joguk helytelen alkalmazásának szomorú gyümölcse és következménye: — midőn nem akarják tudni, hogy hazánk boldogságának egyedül annak függetlensége és önállósága képezheti alapföltételét.

Valamint minden józan és szorgalmas ember igyekszik megszerezni önállóságát, hogy annál inkább gyarapítsa vagyonát és tekintélyét, — ép oly erkölcsi kötelessége ez minden ily egyénekből alakult egész országnak is. Kell tehát, hogy Magyarország ne tartomány, hanem önálló ország legyen, de lenni mégis csak úgy fog, ha a választó-pol-

gárok sem feledkeznek meg arról, — hogy a boldogság, vagyon és tekintély első kelléke az önállóság; hogy ők is minden vallaskülönbösg nélkül magyarok; — hogy ők is egy hazának gyermekei; — hogy akarataik és meggyőződésükben mindenkor a függetlenségre törekvést nyilvánítsák, csak azért, hogy a közös haza önállósága kivívassék.

Félre tehát az utálatos közönyt, félre a rút álszeméremmel, félre a rest hiszékenységgel, mely a polgári erényt, a nemes erkölcsöt mélyezi meg; — érezze át mindenki, hogy magyar s e hazán kívül nincsen számunkra hely; — tartsuk meg, mit ősi alkotmányunk megteremtett, hisz ez sajátunk, — ne engedjük oda minden hízlgő szóra, mert ez kizárólag a miénk.

Választó polgárok! Ebredjétek álmaitokból, hisz jogos, törvényes téren állunk; virradni fog a nap, hogy mindenki készületen álljon elő; — mutassunk meg, hogy magyarok vagyunk, hogy magyar hazánk alkotmányos önállóságát és függetlenségét visszatudjuk hódítani szavazatainkkal.

Éljen a függetlenségi és 48-as párt és annak hívei — éljen a haza!

Választás a megyében.

A képviselő-választások idejét a kiküldött megyei központi választmány Baranya vármegye minden választó-kerületében f. hó 17-ik napjának délelőtti 8 órájáig tüzte ki.

Mivel pedig a megye minden választó kerületében a választók száma 1500-at meghaladja, a törvény értelmében minden kerületre két szavazat szedő bizottság küldetik ki. A s z a l á n t a i (pécsi járás) választó kerületben (választási székely: Szalánta): Választási elnök: Benyovszky Manó; szavazat szedő küldöttségi elnök: Fischer Lajos; helyi elnökök: Mikes József és Beierlein János; jegyzők: Czupy Ede és Möröcz Lajos; helyi jegyzők: Farkas József és Klo bucharich József.

Szavaz 56 község.
 A s z e n t - l ö r i n c z i választó kerületben (választási székely: Szent-Lőrincz): Választási elnök: Nádosy Kálmán; szav. szedő küld. elnök: Benkó Gyula; helyi elnökök: Kusztos Lajos és Ország Lajos; jegyzők: Szűcs Károly és Benyovszky Elemér; helyi jegyzők: Hefner Lajos és Marosy Ignác.

Szavaz 71 község.
 A p é c s v á r a d i választó kerületben (választási székely: Pécsvárad): Választási elnök: Sey László; szav. szedő küld. elnök: Csekey István; helyi elnökök: Driesz Lajos és Bus Lajos; jegyzők: Hirsch Lajos és Kistaludy Vidor; helyi jegyzők: Fölker József és Jahoda Gábor.

Szavaz 37 község.

A s á s d i választó kerületben (választási székely: Sásd): Választási elnök: Vaniss Sándor szav. szedő küld. elnök: Nagy Jenő; helyi elnökök: dr. Stein Ferenc és Czupy György; jegyzők: Szivárván Ignác és Rák Imre; helyi jegyzők: Szabó Gyula és Pálok Béla. Szavaz 73 község.
 S i k l ó s i választó kerületben (választási székely: Sásd): Választási elnök: Szivér István; szav. szedő küld. elnök: Koharies József; helyi elnökök: Hoffer Károly és Szokoly Pál; jegyzők: Bodonyi István és Weich Lajos; helyi jegyzők: Molvay János és Saortai Sándor.

Szavaz 55 község.
 A d á r d a i választó kerületben (választási székely: Dárda): Választás elnök: Bartosságh Imre; szav. szedő. elnök: Dr. Jellasi Károly; helyi elnökök: Nendtwich Gyula és Vince Gyula; jegyzők: Toth Vilmos és Gombárovich Mihály; helyi jegyzők: Sudár Gyula és Proks Arthur.

Szavaz 41 község.
 A m o h á c s i választó-kerületben (választási székely: Mohács): Választási elnök: Varga Alajos; szav. szedő küld. elnök: Dr. Kántz Adolf; helyi elnökök: Luizer Viktor és Beck András; jegyzők: Dr. Tauszig Emil és Klombauer Antal; helyi jegyzők: Sepatz Elek és dr. Réder Károly.

Szavaz 23 község.

Színváltozás.

Furcsa világot élünk! Azt tudjuk, hogy a kameleon különféle színeket szokott váltogatni, a béka fejlődés közben alakját változtatja, a selyembogár bört cserél, illetőleg vedlik. Ez a természet rendje, tehát megnyuszunk benne.

De azt már nem vagyunk képesek megérteni, hogy elvhu hazafiak, ellenzékielek egy év leforgása alatt hogyan válhatnak kormánypártiakká, a mint azt tényként ugy ezen férfiak, valamint azoknak, kik őket támogatják, — nem nagy dicsőségére alább konstatálni kénytelenek vagyunk.

Moháson történt e sajnos eset, mely az ottani viszonyokat furcsa világításba helyezi.

Két cikluson, tehát hat éven át képviselte Német Lipót a mohácsi kerületet és sékelt ellenzéki programmal. A mult év tavaszán kilépett az országos mérsékelt ellenzék pártköréből, de mint az a „Mohács és Vidék” akkori számai egyikében olvasható, *ellenzék álláspontjának föntartása mellett*, — Most pedig, mint előbb nevezett lap f. évi 23. számában olvasható, *szabadelvű programmal lép föl képviselőjelöltnek.*

A „Mohács és Vidék” szerkesztője Margitai Péter pedig, a ki a két utóbbi választásnál a mérsékelt ellenzék pártelnöke volt, most Német Lipót érdekében, mint szabadelvű pártelnök korteskedik.

Nos tehát, t. választó polgárok, épüljünk e remek köpenyforgatási műveleten! Némely emberi elme csodálatos metamorphosison menvén át, bámulatos asyneri ával működik.

Ha fölteszük a kérdést, vajjon mi vehetett rá némely képviselőt arra a szerencsétlen gondolatra, hogy utolbi időben régi kipróbált elveit szegre akasztva a kormány zászlóira alá meneküljön? — Bizonyára nem kapunk kielégítő választ, mert nem is kaphatunk.

Ha a kormány politikája némileg az ellenzék politikájához közelített volna, úgy e színváltozást menthetők tartanak, de minden adozó polgár látja és tapasztalja a saját szébében, hogy nemcsak a régi teher maradt a régi, hanem ellenzékileg újabb és újabb adók vetettek ki.

És e tekintetben, de csakis e részben, teljes elismerésünket kell nyilvánítanunk, mert a szabadelvű párt pénzügyi kapacitásai bámulatos genitálissal tudnak mindig újabb adóforrásokat föltuttatni.

És mi e kiaknázásokért az adozó polgárság jutalma? Az, hogy törvényes kívánalmi ritkán méltattatnak figyelemre. És ha méltattatnak is, nincs köszönet benne.

A jelenlegi kormány nagy slyt fektetett mindig arra, hogy az ő működésének köszönhető a Duna, Tisza, stb. szabályozása.

Tegyük föl most már azt a kérdést, hogy kinek köszönhető azon számos, előbb virágozó, most árvis-sújtotta város, roppant, százezrekre menő kórta és nyomora, mely minden szívben a legnagyobb bánalmat gerjeszt, és egyszersmint méltó elkésereést is szül?

Fölületes dolgoknak ily veszerthes következményei bajosan akadnak gazdára.

Építünk, szabályozunk és az eredménye, egy holt város a Tisza partján, melybe örösi tőkék temetettek be, — meg egy alföldi tenger, a mely virágozó községeket tett semmivé, jól ének örvendő embereket juttatott önhibájukon kívül a szánandó koldusbotra.

Talán ez indította a mohácsi kerület érdemes képviselőjét arra, hogy a kormány-párthoz szegődjék.

A jelenlegi kormány uralma elég bajt hozott már az országra, kívánatos, hogy az egy méltóbb cseréltessék föl, mely az ország érdekeit védeni nemcsak tudja, de akarja is.

A mohácsi „új kiadásu” kormánypárt gyakran hangoztatja s ezt mi is beismerjük, hogy Német Lipót szerzett már magának érdemeket Mohács város körül, de már azt határozottan mérjük állítani, hogy a kerület ilyesmivel nem dicsekedhetik.

Másrészt azonban nem hallgathatjuk el Linder Györgynek a kerület elohaladása körül szerzett érdemeit sem. Hogy csak egyet említsünk: a Maisson székely „Kis-birtokosok segélyegylete”, mely a földhelt-ünetélt kapcsolatban van, egyedül Lindernek köszönhető. Ezen egylet már a fél megyében szerzett magának híveket áldásos működése által és a vidéki gazdák valódi jótéteménye. — Ne folytassuk tovább! A legszebb szó is elhalványul ott, a hol a tett beszél.

Mind ezek tekintetbe vételével rendületlenül hisszük és reméljük, hogy a mohácsi kerület azon már most majoritásában levő polgárai, — kik elvhuiek maradván, — a melylyel kedélyekre üdítőleg hattok, — este emeltek a körbe, s ott élvezte mondatok kritikát rólunk, szegény falsúakról, — élcelődéssel és tulhajtott melancholiával vádoló bennünket.

Ismét azt kérde, hogy szeretté-e valaha? — Mert csak így fogod megérteni tudni lelkeket. Jöjj, látogass meg falusi magányomban, keresd fel az én család tűzhelyemet, — csak egy pillanatra jöjj ide és nem fogsz többé vádolni!

Szeretem nomet a mint csak szív szeretni képes! — Szeretem benne a női tőkélyt, szeretem gyengédten szeretni tudó szívét, szeretem magasztos lelkének szépségét, — szeretem háziszonyi életbölcességét, tapintatát, a melylyet a családi tűzhelyet oly kedvessé, szentté, tudja varázsolni! szeretem egész lényét, — szeretem az imádás egy nemével e nőben a gyermekét egész a rajongásig szerető anyát, — szeretem kimondataatlanul! — S e nő balalós ágyán fekszik! ... Képzeld magad helyzetembe. A legborzasztóbb, a mit elképzelhetsz! — Itt ülök nőnek ágya mellett, élesem lélekzetvétélet, örömben, — félte örözm és drága kincsét, a legjobbnót, a nőben mindenemet, a mi kedves nekem! — Szívéhez szorítja kis fiát, — az én fiamat, egyetlen fiamat, csókolja annak himlőtől borított arcát, — majd meg rem én né, — ah s e tekintettel oly fájdalmas! Ajkára nem jó a panaszok egy sóhaja sem; de szeméből könyörgő végig arcán, s e köny mindent gond nélkül, azt mondja, hogy elvesztem nomet! A feleségnek hangtalan bucsuja ez, — bucsuzik fiától, ki nemokára követni fogja őt, — bucsuzik férjétől, tőlem a legboldogtalanabb férjétől! — A kis fiu meglátva édes anyja szemében a könyt, gyermekes naivsággal mondá kéri hangon: édes mamizám! ne halj meg, ne hagyj itt engemet és apizám! Szegény nóm magához szorítja kis fiát,

TÁRCZA.

A szép éjszaka.

— Göthe után. —

Kedvesemnek kis konyhóját
 Csendes estén elhagyom
 És az alvó sünet erdő
 Néma csendjét halgatom.

Áttörik a hold a fákon
 Jó a szellő s zétekint,
 És a nyírfa hajladozva
 Édes tömjént szed hatint.

Ugy imádom azt a hűvös,
 Néma csendes nyári éjt
 Itt a csendben érzem én csak
 A legtisztább égi kéjt.

Megfoghatlan a gyönyör itt
 S mégis, mégis . . . istenem!
 Ezer ilyen édes éjért
 Azt az egy lányt add nekem!

Gelléri.

Nem állja a lövést!

Előre, marrs!
 A csapat megindult. Elöl egy száz káplár, hátul meg a fraiter, a komisz regruták közt a baka. Mindhármán érezték, hogy körülömbek a ezibél népségnél. Arcukat komoly ráncokba szedték és mint Tamerlán foglyait ugy vitték az újonczokat a szék-város felé.

A falusiak kikisérték a legényeket; hol a szülő gyermekét, hol testvér fivérét, hol meg jegyes imádoját.

Borcsa szép bogár szemét veres gyűrők öveztek; a legszebb lány szinte elesztette magát a deli Solyom Pistáért, kinek bajsza pedig cseppet sem volt külbm a többienél.

Ördög tudja mivel igérte meg azt a lányt, mormogták a subáncok.

Nekünk ugyan nem kéne, adta nyápicza, susogták a lányok.

Hát így volt biz ez, ki tudná megmagyarázni, hogyan, miért?

Bucsuzzunk!
 Ölelés, csók, kézzszorítás! Aztán elváltak; a falubeliek hazatértek, a regrutákat vitték a kaszárnnyába.

Balogh ezredes fogadta a transportot. Hátravetette fejét, megsodorintotta bajszát, aztán jobb szemével hunyorított, és intette, hogy „abtreten”. A vak is megláthatta, hogy meg volt elégedve a szállítmánnyal.

Néhány nap múlva már folyt az ezgercirozás, hogyan fordult reksz és linksz, hogyan értett a lövsríthez. Az ezredesur nem egyszer veregette meg a vállát.

Hiszen téged nem bocsátunk el egyhamar.

A fiu szeme ragyogott az örömtől. Nem is mennék jelentem alálan. Fura gyerek volt bizony, pórul jár, ha az ezredes ur elolvassa, hogy mi van írva a legény szívében. Egy nap aztán megkezdték a lövészi gyakorlatokat. Megtanulták a fegyver fogásokat, a töltést, a tüzelest.

Pistára került a sor.
 Halványan lépett elő, reszketett a ha-

talmas alak, s tétova szemmel nézett az ezredesre, aki ritkán volt távol a gyakorló helyről.

No csak nem félsz fióköz? Egy, kettő, három, tüzejl! A lövés eldőrdült, és a legény nagyot kiáltva a földre esett.

Baloghy haragosan sietett feléje.

Terringetted, mi bajod? Marha! megijedsz egy ártatlan gyótyól. Gyorsan, kelj fel, lojj ujra! Pista felemelkedett s megfogta a puskát. Lőtt, és ismét hasra esett. Az ezredes majd, hogy rá nem mért dühében.

Ebadta anyámasszony katonája!
 Jelentem alálan, szivesen tüzelnek, de nem állom a lövést!

Micsoda! azt mondod nekem? Rögton lojj ujra! Majd megtantik! . . . A fiu lött, és megint összerogyott. Balogh itte a méreg.

Agyon zúzlak te fiu! Ilyen Hercules, és nem állja a lövést! Rögton menj a hidra, s lojj!

A mezon keresztül csermely folyt; a néhány napig tartó eső folyóvá dagasztotta; a vihar elszedte a hidról a karkákat, és elvitt néhány deszkát. Veszedeles dolog volt azon hidra állni.

Pista engedelmekedett: mint a halálra ítélt lépett a szál deszkára, mely a hidat valahogyan összetartotta; ha elesik okvetlenül a vízbe zuhan. Az ezredes kékkült, zöldült haragjában, és harsány hangon kiáltotta kedvence felé: „Tüüü-zelj!”

A lövés eldőrdült; magásra felesapkodtak a habok és eltemették a legényt, majd meg felvetették. Pista segítségért kiáltott, aztán alámerült és a víz gyorsan vitte tovább.

A rézorra Bojtor őrmester utána ug-

rott; egy percz alatt utol érte, megkapta hajánál és kifelé vonszolta.

Az ezredes izgatottan futkosott a parton. Mentse meg! mentse meg!

Bojtor a part felé közeledett; az ezredes odanyújtotta a kezét, hogy kisegítse a magas partra. Egyszerre csak az őrmester felordit; a fulladó körülfogta és magával rántotta, új loocsanás és — az ezredes is a vízben feküdt. Olyan fiókázóást vittek véghez, hogy husz czupa sem külbmbet, kötéllal, ruddal kihuzták őket valahogyan, az ezredesről csurgott a víz: dühösen nézett az eszméletlenül heverő Pistára, majd meg elkéserevde kiáltotta! „Ezt a fiókót küldjétek haza . . .”

Meg is volt néhány hét múlva a lakodalom, hogy most is nyalják az ujjukat, a kik a szép Borcsa anyjának a főtét ették.

Hej ha tudta volna az ezredes, hogy ki a fálu legjobb lövéje, pünkösdi királya, s hogy ki tudja átuszni a széles Tiszát — dehogyan engedte volna el a deli Solyon Pistát.

Sirjunk és kaczagjunk.

Irtá: Aggteleki (Ullics) Ferencz.

Szerettél-e valaha életetben? — Nem hibhetim! — Azzal vádolsz leveledben, hogy a beszélveimen végigvonuló fájdalmas hang, kedélyem keserűségét engedj setjenni. Azt írod, hogy legyek vigább, ne legyenek novelálom oly keserűek, — irjak vigat, cikikáz-zanak novelláim az éleztől, — ne öntsem szívem keserűségét papírra, ne mutassak szívem sajgó sebére, s ne kívánjam hogy az olvasó velem sirjon.

Könnyű tünettek, fővárosi írónak. Örökösen jubiláltak, banketteknek, naponta becsiptek, ezerféle mód van kezeitekben, a

szinváltozásnak nem baráta, a mérsékelt ellendek zászlaja alá csoportosulván, sok érdemű jelöltjük Linder György megválasztását keresztül vizik.

Úgy legyen!

Bácskai.

A szabadelvűek szabadalmazott fiasókja Mohácson.

Harminez „Német” N. Bolyra tart, szabadelvű „halálra” kész. Csattog az ostor, csikorgó a kerék, zajong az igazhívő torok s bevonul a párt nem a vezér nevétől elkeresztelt metropoliséba járásunk legújábanab „német”-jeinek. Az illetudás s az abbeli kíváncsiság, hogy a „napraforgó” elmélete miért adatik elő, több választópolgárt oda vitt...

szólván — kötelességük a kormányt támogatni (subintelligit: kormánypárti jelöltet választani) mert hát a két községnél 13 ezer holdnyi terület volt alatt s nem volt senki, egy istenadta ember sem, a ki segítget volna a nagy bajban, csak az egyedül üdvözítő kormány. (Ühüm, a védgát-építési költségekre felvett pénzekről egy váltót bezeg javában kell még évek múlva is meg-megújítani... a városnak!) Sze-melvénynek ennyi is elég s elég különös arra, hogy Mohácson mindenki megtutod-jék a kormánypártból... A ki nem tud arabusul, az ne beszéljen arabusul!

A tiszta s meg nem hamisítható igazságnak tesznek eleget, ha megemlítjük, hogy Német Lipót ur programbeszédje alatt gyakran és erősen volt... a „köpeny-forgatás” ékes és megzsejtelt szava hangoztatva.

Utána Jankovics kir. aljárásbíró korteskedett a kormánypárt érdekében, a kit aztán a tömeg már ki is fűtyült. Az utolsó jelenés a bírósági volt, a ki a zajongó tömeget csön-de szétoszlásra hívta fel. Fél óra múlva Balázs antizemitént már ekkor figyelemmel hallgatta meg a nép.

Siklósi levél.

Úgy látszik a mostani kormány végvonaglásához közeledek. Legalább erre látszik vallani azon brutalitás, mely Siklóson e hó 5-én a délelőtti órákban lejátszódott. De hadd beszéljenek magok a tények: Május 27-én tartotta nagyszámu hallgatósági közüség előtt Kossa Dező a függetlenségi és 48-as párt jelöltje a városház terén programbeszédét.

A jelöltet bemutató pártelnök egyebek közt hangsúlyozta azon körülményt is, hogy miután az ellenpárt részéről Szilágyi Dező „6 méltóságával” állunk szemközt, ki elismert országos tekintély, mely tudományával és szóközi tehettségével, mint nálunk, — az ellentét részéről sem történik ete”, itatás, szavazatvesztés, csak elf fog küzdeni az elv ellen. Hassa át e komoly learc minden választó lelkét, legyen tisztelve egyik párt személyisége a másik párt személyisége által, csak azért is, hogy azután bár melyik fél győz is a harcban, az erkölcsi nyereség kell hogy közös kincsé legyen mind a két pártnak.

Ezt az enunuciációt is tetszéssel fogadta a hallgatósági közüség.

Erre megindult a vándorlás, hogy a falukban és városokban mindenütt hallható legyen a jelöltnek programbeszéde.

E hó 5-én korán reggel indult a függetlenségi és 48-as jelölt számos ötvársai kíséretében Beremendre, hogy a idején megérkezve, mozsarak dörgése s a több nemzeti-ségi nép-gyűlési előzések közt megkezdődött a bemutatás s a programbeszéd perzenként megszokott előzésekkel, mely fokozódott akkor, mikor a szép szóközi tehettséggel és érczes hangal rendelkező Sésics János a sokaz testvérek nyelvén is hangzott a proerambeszédet.

Beremendről édes érzések közt váltunk és indultunk Petárdra, minden felől reánk szakadó virágos közt, innen Kásádra, Jorjánéczra, Oldra, Harasztiba, majd Szentmartonra át Matyba, Gordián keresztl Szabolcra, s innen vissza a székhelyre: Siklószra. E községekben a siklósi polgári dalárda meghatót előnéklése mellett mindenütt megtartván a bemutatás utáni programbeszéd, a mi ezek után következett, arra gyűnt a tollunk, azt csak éreznii lehetett, és látni kellett. Az a meghatótság minden egyes község egész testületén, az a kíséret, mely Siklósi mint hógörgeteg — kinöte magát, — az a tüntetés, mely Kossa Dező jelöltünk Siklóiban részesült, — ez mind egy fejedelmi fogadatsáknak is beilllett volna.

Talán azért is történt ez impozáns tüntetés, hogy míg szerettei jelöltünk mai körútját tette, az alatta a 7-ik huszárezred 6-ik századának kapitányja Heilingertzer elő-minosíthetlen eljárást követett el a honn maradt siklósi népen, a mi arra enged következtetni, hogy a nemsokára bekövetkező választás aligha fog vé nélkül lefolyni, ha csak a megtörtént feljelentésre a károsult szenvedőknek kellő elégtétel nem fog addig nyujtatni.

Ugyanis Szilágyi Dező, mint a siklósi szabadelvű párt — pártönkivül jelöltje ugyancsak e hó 5-én tartotta bevonulást Siklószba. Mi előtt azonban 11—12 óra között délelőtt bevonult volna, fönt nevezett kapitány egy 10 óra körül a város házfőren felállított egy szakasz lovas- és egy csapat gyaloghuszárjaival — előbb elesre töltve — rettentő hősai bátorsággal neki ront, a mit semgyaníto kenyeret s zöltséget áruló kofáknak, a piaczon sátrak alatt zsirt, hústérő henteseknek, s azokat szét tiportajta; föl ugrat kivont karddal a gyalogjárdakra, s kardlapoz és tiportat mindenkit ki utjában van, miglen az egy óra múlva beérkező jelöltet hallgatni óhajto nép, kapuk alá, boltokba, városházába besorozta menekült. Ez alatt a jelölt katonák kíséretében csakugyan megérkezett, egyesesen kihajtatva a vásártérre hol programbeszédét volt megtartandó. Amde az előbb vérért sértett, főképp asszony és inasnépség bizony elkezdettek abuzgolni; mire a hős kapitány a népet ismét körbe kapatta s ezek szorítva, menekültek az uradalmi bérlo szepen mutatóköz buzájába, mint letiporva, benne meglehetősen kárt tettek.

Hogy történt-e a két rendbeli attack alatt nagyobb sérülés? azt a megejtendő vizsgálat fogja kideríteni. De hogy Szilágyi Dező nimbusan fájdalom ez eset, már eddig is meglehetősen csorbát ejtett, az bizonyos.

A mint látszik a választó kerület két jelöltje között azonban mégis csak van egy kis hasonlat, s ez az, hogy a szabadelvűek jelöltje majdnem agyon nyomottat a félelem-, a függetlenségi jelöltje pedig — és mindkettő a bevonuláskor — a szeretet jelvénye: a sok virág koszoru által.

Van még egy körülmény, a mit szó nélkül nem hagyhatunk. Hogy jelzett kapitány utasítás nélkül követte volna el a botrányt: kötvé hisszük.

Eppen azért — talán még nem késő — figyelmeztetjük az illetékes közegeket, ne játszanak ily könnyelműen a tisztel, mert feltalál ébredni az alvó országn s hamarosan véres utat mutathat az ilyen provokáló hősöknek arra csaszlan felé!

Választó.

Különfelek.

— Urnapja. Csütörtökön az urnapi körmenet nagy embertömeget vezetett az apácák templomához. Az ünnepi mise 8 órakor vette kezdetét s ezt 9 órakor a körmenet követte. Mindkettőnél Dulánszky Nándor megyés püspök celebrált. A körmenet élén közhadseregbeliektől egy zászlóalj ment az ezred zenekarával, egy zászlóalj honvéd pedig bezárta a menetet. A menyezett körül a káptalan tagjai vitték égő gyertyát, azonkívül felérbe öltözött s virágot hínó leányok és katonák is foglaltak helyet. A hadastályok, veteránok, kath. legény-együttestestülétek voltak jelen, azonkívül az összes iskolák is. Oltár volt föllállítva: Fürstler-lánál, a püspöki palota bejáratánál, Girk és Littke-ház előtt, hol mindenütt a szokásos ceremónia folyt le. 10 óra volt midőn a körmenet visszafért a templomba. A nagyszámu közüség csak dél felé hagyta el a sétatér.

— Kinevezés. Az igazságügyi miniszter Peitler Imre pécsi járásbíróági joggyakorlókat a mohácsi járásbíróshoz nevezte ki. — Hübert a pécsi postánivalat főnöke a budapesti főposta első osztály főnökévé nevezett ki. — Lösch Antal végzett joghallgató a pécsi törvénytudományi főiskolán, az előző évi vizsgálatok első osztályában.

— Az egyházmegyéből. Koch Jenő új misés Vilányba küldött segéd lelkészül.

— Utjador. Aronffy Rókus, városunk köztisztelőben álló pénztárosnak a Rónfy Józsefnek derék fia, mult szombatban avatott föl a budapesti egyetemen jutudorát. Gratulálunk!

— Látogatás a kerületekben. Nagy Ferenc, a pécsi járás választókerület függetlenségi és 48-as párti képviselő-jelöltje vasárnap és urnapján, Várady Ferenc hírlapíróval meglátogatta Görösönyt, Ósárd, Garé, Misen, Kis-Kozár, Szemely, Egerágh választó polgárait; volt ezenkívül Arányoson, Gadányban, Herenden, Udvardon s több kisebb községben. Mindenütt örömmel s lelkesedéssel fogadtattott. Görösönyben Szauster Antal derék plebános vendégszerető hájkéába szállt. Délután vécsernye előtt a templom előtti tere gyülekezett a választó polgárok s mintegy 200-an lehettek, midőn Nagy Ferenc képviselő-jelölt és Várady Ferenc megjelentek. Nagy Ferenc rövid visszajelentésben ismertette a jelenlegi kormány 12 éves multját s elítélte a rossz rendszert, fölujtotta a függetlenségi és 48-as párt elveit s azon eszméket, melyek küzdelmében vezérlék. Végül buzdította a polgárságot, hogy ne ösüggjenek s maradjanak hűvek a 48-as zászlóhoz. Utána Várady Ferenc beszélt nagy hatással; szavait a nép helyesléssel s zajos éljenzéssel kísérte. Egerágon, a bírói lakban hallgatta nagyszámu polgárság Nagy Ferenc és Várady Ferenc lelkes szavait. A beszéd elhangzása után a jelölt Schell plebános szívélyes házigazda vendége volt. A többi községek is a legmelegebb rokonszennvel fogadták s így biztosra vehető, hogy túlnyomó nagy többséggel fog Nagy Ferenc megválasztatni. — Simonfa s János a pécsvárad kerület függetlenségi és 48-as párti jelöltje az egész hetet kerületben töltötte; minden község, melyben megjelent, tárt karokkal s ünnepléssel fogadta. A német községekben vele volt Szauster Gusztáv ügyvéd, kinek népies beszéde nagy hatással volt a derék német ajku honfiakra. A pécsvárad kerületben állították ki, mely 20 lovasból és számos kocsiból állott, mindenik kocsi 4—6 ember volt, mindeniknél zászlók lobogtak. „Eljén Simonffy János 1848” felirattal. Ezen lovas- és kocsi-bandérium elébe ment a sz. Erzsébetről jövő kép-

viselőnek s midőn vele visszajöttek a város végén temérek népség élén 30 koszorus leány fogadta. Ezek, úgy a közüség elhalmozták a kocsiját virággal és koszorúkkal, hogy alig látszott ki belőle, sőt az utána menő kocsi is, melyen lapuk szerkesztője ült, rakták a koszorukat. A város-ház előtt tért, valamint a fő utca telve volt. — Varga ref. tanító buzdító beszéde után S. képviselőjelölt tartotta meg előzenzáró köz programbeszédét. Utána Kis József beszélt kedélyes hangon. Azután a koszorus leányok a hymnust énekelték. Ezután a bándérium és koszorus leányokkal átrándult Várkonyba. A várkonyiak szintén nagy ovációval fogadták, hol lapuk szerkesztője szintén felvillamozta és lelke szította a nagy számu közüségét, mely Simonfyat folyvást éltette. Kéménden diadal-kaput emeltek a tiszteleére s az ottani zenekar megfújta harsonait s a nép örömrivalgása, éljenzése közt vonult be Simonffy. Hasonló tüntetéssel s hazafias lelkesedéssel üdvözölték a többi községek is. Simonffy a pécsvárad kerület, tiszelti, szereti és becsuldi, mert tudja, hogy derék, önzetlen s elhívó hazafi. A kormánypárt minden erőlködése kárbavetett fáradság, a választó polgárok erkölcsi függetlenségével szemben el kell bukni a hivatalos hatalomnak.

— Himen. Krausz Albert fényképész szerdán délután esküdtött örök hűséget a lutheranus templomban, Schmüllers Luiza kisasz-szonynak.

— Halalozás. Nagy részvét mellett tettek az örök nyugalomra Hertzeg Istvánt f. hó 6-án d. u. 5 órakor. Az öszinte tisztelek utolsó nyilvánítása volt ez. A város polgárságának egyik legtekintélyesebb tagjai halt ki vele. Folytonosan dolgozott. Beszéd-letes munkájával szép vagyonra tett szert. A budai külvárosiaknak hangadó embere volt, ragaszkodott hozzá E ragaszkodásnak avval adtak különösen kifejezést, hogy városunk bizottsági testületébe több ízben beválasztották s így egy folytában 46 éven át volt tagja annak, hol mindenkor a város érdekeit védelmezte. A függetlenségi 48-as pártunk folytonosan rendíthetlen, eltántoríthatlanul híve volt. Junius 5-én, reggeli 3 órakor halt meg. 74 évet élt. A temetési gyászszertartást Zsinók István kanonok végezte. A sírnál a képezkedés énekeltek egy gyászdaít. — Schöld Lajosné, született Schmalz Paula f. hó 9-én életének 21-ik évében elhunyt. Temetése 10-én ment végbe. Béke halmavakra! — Felőbük i Nagy J. a f. hó 6-án apát-plebános, május hó 31-én halt meg Duna-Földvárton, 76 éves korában. Az elhunyt — kinek érdemeit s életének főbb mozzanatait közelben mult jubiláris ünneppén terjedelmes méltányoltuk — tudományosan mindig jeles pap s a társaskörben, kedvesen látott jelenség volt, jó szívű egyenes modorú. Derült kedélye és a politikai tevékenységben kifejtett buzgalma sohasem hagyta el. Elénk érdeklődést fejtett ki a közügyek terén korra ifjúságától fogva késő öregségéig. Nagy részvét mellett temették el. A földvári közüség meg egyszer leakarta róni a kegyelet, a tisztele adóját a derék pap emléke iránt s oly nagy számban jelent meg a temetésen, hogy az impozáns ünneppé gyantát folyt le, egyaránt méltón a tipikus apát-plebános emlékéhez és a város közüségének kegyelet-érzetéhez. Áldás emlékére!

— A vizsgálatok sorrendje a helybeli kath. főgimnáziumban. Junius hó 13-án és 14-én a függetlenségi osztályokban hittan; — 16-án az I. osztályban: földrajz, mennyiségtan, rajz; a IV. osztályban: magyaryelv, természetrajz; az V. osztályban: magyar, irod., latinyelv. — 17-én a II. osztályban: földrajz, mennyiségtan, rajz; a VI. osztályban: latin, német, történelem; a VII. osztályban: magyar, német, latin. — 18-án, a III. osztályban: latin, magyar, történelem; az V. osztályban: német, görög, történelem; a VI. osztályban: mennyiségtan, természetrajz. — 20-án, a III. osztályban: földrajz, német; a IV. osztályban: latin, német, történelem; a VII. osztályban: görög, történelem. — 22-én, a II. osztályban: latin, magyar; a III. osztályban: mennyiségtan, rajz; a VII. osztályban: mennyiségtan, természettan. — 23-án, az I. osztályban: magyar, latin; a IV. osztályban: rajz, mennyiségtan; az V. osztályban: természetrajz, mennyiségtan; a VI. osztályban: görög, magyaryelv.

— Besán János báró végrendeletéből. A végrendelet egész tartalma még ismeretlen, de egy egy részlete mégis ismeretes; így az örökösök állított kikötötte, hogy a birtok az örökös köteles házilag kezelni, tartozik nevével fölvenni, ekként az új tulajdonos neve lenne „vucsin, pribéridi és d. szekesó Jankovics Besán József”; a magyar tud. akadémiának, siktetéknél és vakok intézetének, a budapesti nemzeti kaszinóknak 100—100 db. aranyat hagyományozott; Schreiber József komornoknak k. k. iskolának egyenként 1500 forintot. A végrendelet kelt 1879. április 14-én; főké végrendeletet tett 1887. május hó 24-én. Ibrányi Zsigmond, mint az elhunyt legközelebbi rokona állítog megmátadja a végrendeletet és a főké végrendeletet alaki kellékek hiánya miatt.

— Rác Géza I. üllöpszálláson. A fővárosi lapok érdekesen írják le Rác Géza német nyelvű dolgaiat Filjűpszálláson. A nagy szavu „demagó” a midőn megjelent, hogy a választóinak beszámoljon: leabuzgolták, kifűtűittek, úgy hogy nem juthatott szóhoz s kénytelen volt a nyulak bocsorát fölözni s szó nélkül elinalni. Úgy látszik fölsimcr-

ték a madarat tolláról! Most értjük csak mért jelent meg nálunk a garabonciás diák. Jó lesz tudomásul venni.

— Krasznay Hosszu-Hetényben. Dr. Krasznay Miklós, ki a mult választások alkalmával kormánypárti programmal lépett föl a pécs-járási kerületben s az idén mint pártönkivül „független” próbál szerencsét, Hosszu-Hetényben ugyancsak megjárta. Az ottani bíró által összedobott választó polgárság hatalmas megbabuzgolta, csak nagy nehezen juthatott szóhoz; beszéde végén is lehu-rrogatták, sőt volt egy választó polgár, a ki — krumpli csészének kandidálta. Ertesülésünk szerint Krasznay azt is mondta többek közt, hogy Nagy Ferenc valószínűleg le fog közönni s azt ajánlja. Ha ez való tény, egy kvalifikálhatatlan Krasznay ezen vakmerő eljárása; mert az már több mint kortes-fogás. Az efféle manővert visszautasítjuk, ez nem járja; nem tisztességes harca, s hol ilyen fegyverrel küzd az ellen.

— Errettégi vizsgálat. A pécsi állami főreáltónodában f. hó 6-án az errettégi vizsgálatok igen szép sikerrel folytak köz. A jelentkező 5 VIII. osztályu tanuló közül 1 jelenen, 2 jól és 2 egyszerűen érteknek nyilvánították. Különb a mult évi errettégi vizsgálatok isily szép eredménnyel nyertek befejezést. Ezen állandónak ígérközik siker arra mutat, hogy a pécsi főrealtónoda nemcsak extenzív, de intenzív irányban is nagy arányokban terjeszkedik, tanügyi niveauja más hasonnemű közepetánoda által túl nem szárnalag magaslaton áll, úgy, hogy mint egyenlőre látjuk, miszerint jövőre, midőn a reálskolákban a latin nyelv behozatala által a pályaválasztó ifjúság előtt a szabad pályaválasztás terén a legutolsó formális akadály is el lesz hárítva, a pécsi főrealtónoda mint bel, mint külterjedelmeg az ország legvirágzóbb intézetei közé tartozik.

— A pécsi főgimnáziumban is igen jó eredménnyel végződött az errettégi vizsgálat. Az irásbeli a jelentkező 32 tanuló úgy végezte, hogy mindannyit szóbelire bocsátották. A szóbeli errettésin 8 jelenen, 12 jól, 7 pedig elégségesen érteknek nyilvánították. 5 tanuló egy-egy tantárgyból kapott elégtelen tanjegyet; ezek szeptemberben javít-hatnak.

— Jutalom-játék. Szintársulatunk két igen jó tagjának Kis s Ferencnek és néjnek Arpásy Katiczának hűtön lesz a jutalomjátéka, mely alkommal Strausz kedvelt operetteje a „Fures a háboru” kerül előadásra. Kiss mint britonia és néje mint operette-komí a nemesak a jelen színűdnyben, hanem már négy évvel ezelőt is kedvencei voltak a közüségnek, mit meg is érdemelnek, mert mindketten a vidéki színészet kiváló tagjai. Nemesak hogy jó hanganyaggal rendelkeznek, hanem szerepeiket kellő műgonddal szokták játszani. Mint a társadalom tagjai is köztisztelőnek örvendenek. A jó zenéjű operettben mindkettőnek nagy szerepe van. Mutassa meg a közüség, hogy a jó színészek irányába elismeréssel tud lenni; jelenjenek meg minél nagyobb számban a jutalomjátékon.

— Vizsgálati sorrend a pécsvárosi öszes közégi elemi iskolákban. A belvárosi népiskolánál: a záróvizsgálat a hit-és erkölésből — mind a hat osztályban — e hó 17-én és 18-án reggeli 8, esetleg d. u. 2 órakor tartatik meg. A többi tantárgyakból 20-án a IV. 21-én a VI. 22-én az I. osztályban; 23-án a II. 24-én az V. 25-én a VI. osztályban, kezdve d. e. 8 órakor. A tornászattól minden egyes osztályra nézőe külön, azon napnak délutánján 3 órakor, melyen az osztály vizsgálatat tartatik. A zenekis-kolában a záróvizsgálat e hó 19-én d. u. 3 tartatik meg. A rajzok a rajztantermen lesznek közzemlére kitevé. — Az ágoston-teri népiskolánál: a hittanból e hó 10-én a leány- és fiúosztályokban mindenkor d. e. 8 órakor kezdve tartatik meg a vizsgálat. A többi tantárgyakból e hó 17-én a VI. osztályban, kezdve d. e. 8 órakor. A hittanból e hó 13-án a fiú-és 14-én a leányosztályokban, mindenkor d. e. 8 órakor kezdve. A többi tantárgyakból e hó 18-án a IV. fiu, 20-án az első leány, 21-én az I. fiu, 22-én a II. leány, 23-én a III. fiu, 24-én a III. leány, 25-én a IV. leány, 26-án az V. leányosztályban. — A polgári leányiskolában: a hittanból mind a 4 osztályban junius 16-án 8 óráról kezdve tartatik meg. A többi tantárgyakból 22-én az első, 23-án a II. 24-én a III. és 25-én IV. osztályban mindenkor d. e. 8 óráról kezdve a polgári leányiskola rendes tan-épiletében. — A hálaadó istentisztelet, valamint az érdemsorozatok és jutalmak kiosztása junius hó 29-én történik meg.

— A pécsi takarékpénztár a tűzkárosultak segélyezésére egy régi hitározat megmátításával újabbban 275 forintot szavazott meg. És pedig Eperjes és Nagy-Károly városok 50—50 frtot, Csikkozás, Csúged, Kurics, Keszeny, Meregó, Sajtó, Torozókó községek egyenként 25—25 forintot kapnak. Dícséret a nemeslelkű pénzintézetnek!

— Fűrdői tudósítás. Harkány, 1887. 8-án Fűrdő vendégek száma a mai napig 412 személy. Átutazó vendégek száma 1610 személy.

— A „pécsi dalkoszoru” folyó hó 12-én az üszögírdőben tal, tánez és egyéb mulat-tató előadásokkal egybekötött jünialisti rendez. Műsor: Csattalad Huber K.-tól, Pipertant * * * Az erdő alkonya Schmelzertől. Léggömbök és különféle alakok bocsátatnak

s a fal felé fordult, hogy elrejtse élettem könnyűit! O erőb volt, mint én. Az asztalra borultam, s keserűen zokogtam. — Most meg emegem akart vizsgálatni a kis ártatlan fiu, nem sejté, hogy mily éles kés dőf szivembe. — Apicám! — mondá — ne sirj; — hisz a mamica nem fog meghalni, a jó Isten nem veszi el tollunk.

Közél voltam a megőrüléshöz. Futottam föl, s alá a szobámban, bezártam és eltorlaszoltam ajtót, hogy be ne jőjjön a halál. Az asztalra tettem a töltött fegyvert, s fenyegtettem mindenkit, mert mindenki-ben a halált véltem jönni. — A lélek e dereliám-ban megragadom a boros üveget, és iszom, hogy a fájdalom elfojtsam a szivemben, — oh de ezen ital is keserű, — keserű, mint a szívem!

Ném a nevemről szólított. Ágyához siettem. Kezét nyujta nekem, s én ajkamból emeltem e drága kezeket, — esköltöm szenvedélyesen, — ajkamból szorítam, s egyszer csak azt veszem észre, hogy a kéz hideg! Meghalt!

Epen akkor kaptam meg leveledet. — Azt írod, hogy írjak vigat. Ha itt létél volna, hát megfojtalak. Úgy vettem. mintha gnyolnád fájdalmamat. — Főlakcagztam, — oh! de e kacaj nagyon keserű volt. Am legyen! — mondám — ha úgy akarjotok, hát írök vigat, hogy megszabadjotok a nevéteőtől! — Had sirjon a lélek, s hadd kacagjon az ajak! — Leültem írni. Nem volt határozott eszmém, — egy rendszertelen karneval-böhözát bavele volt az agyamban. — Na! így csak elég vig hangon van tartva

a novella — gondolám — ennek csak fogtok nevetni!

Bocás meg barátom! nem én vagyok a hibás, — tintám közö épöt öntöttek a gonoszok. Elolvastam amit írtam, s azt a címet adtam neki, hogy „Sirjunk és kaczagjunk.” — Nézd, ez azon élczes tarcza, a melyet nekéd ígértm. — Nemde keserű, vad élyet lett belőle?! Nos! most már nem mondhatod, hogy nem tudok és nem akarok élcelni. Megtettem a kedvedet: irtam élczes tárczát. Megkínnynebulétn lélekzem fel, mert lehel lelköl rólam a vád, hogy mindi csak keserű vagyok.

Nemde kacagasz? — Mindha csak lát nálak, mintha hallanám jó izü nevetésedet, s a mint monod: hej! ki hitte volna, hogy az a Ferkó ily nagy mester! Haldokló feleségről meg gyermekéről ír, pedig soha sem volt telesége. — Ha! ha! ha! — és magam is kacagok e sületlen bohóság felett, s most csak arra kérék, hogy te is kacagj velem, nehogy magamra maradjak a nevetésben, s nehogy elveszítse a czimirat jogosultságát. Most okvetlenül sirnod és nevetned kell, ha azt akarod hogy jó barátok maradjunk.

Ugy van kedves pajtás, — még most is nőtlen vagyok, s így nem kifűzetett váltó, — egy kis ágióm még nekem is van; csak volna a ki kifűzete, — akarom mondani a váltóimat, meg a ki agiót adna reám! — Ne csudálh savanyu kedélyeségemet, — hisz az ördögnek sem kellek! Pedig kár, mert így nem találkozhatik veled a pokolban barátod: Ferkó.

fel. Este magnezium világítás stb. Belépti díj személyenként pártoló-tagok részére 20 kr. nem tagoknak 30. kr. Jegyek előre váltottak Alt és Böhm kereskedésében. A séta és tánczenét az 52-ik gyalog-ezred zenekara végzi. Rossz idő esetén 8 nappal később tartatik meg.

A pécsváradai járásban a körjegyzők. Nevezetesen Ugródy Adolftól kézbesítések kapni lehetetlenséggel határos. Árvaszéki meghagyásoknak évekig sem tesz eleget. De bevezető kertes! Azt halljuk, hogy a kormány-párti képviselő mellett éjjel-nappal jár kel; de a hivatalos kötelességnek nem tesz eleget. Hagyateki árva ügyek várhatnak. De azért előjárólott kedves ember. A sádsi jegyző is a helyett, hogy a hivatalos dolgait végze, Radocsi fióra mellett kerteskedik. És a nép ezt türi. Kivánsági vagyunk; a főispán meddig nézi el ezen állapotot.

Egy kis kertes-vevő. Vémenden Simonay képviselő jelölt úrnapiján nagy néptömeg előtt tartotta program-beszédét, a segédjegyző és egy esküdt folyton közbe kiáltottak „Ejjen Gombár” erre a tömeg reá támadt és jó eljábolta. Ha nem sikerül nekik egy háza menekülni, úgy a Gombár kiabálás reájok végzetes lehetett volna, de így csak egy kis emlékkel lettek gazdagabbak.

Színészet.

Somogyi Károly jutalomjátékául mult penteken Csákö Zsigmond „Végrendelet” című 5 felvonású dramája, a magyar színirodalom egyik regibb kelti jeles darabja került színpadra. A tőzserépet, Tárait volt már alkalma közönségünknek 3 évvel ezelőtt látni Somogyitól, s így annak híre, hogy ő ebben kiváló szerepalkolást mutat be, nagy közönség gyűlt egybe, meggyőződnie annak igaz voltáról. Reményében senkies csalatkozott. Somogyi játéka sikerült volt minden ízében; minden egyes jelenetnek kelet fölfogás után való előadását betetőzte a megőrlési momentummal, mely lázas izgatottságra hozta a jelenlevőket. Viharosan fölhangozó taps és éljen volt a jutalom érette. Tisztelettel egy babér-koszorút kapott, köz. pen virágcsokorral. Láczkó Aranka, mint Antonia ügyesen játszott, valamint Závodszy Teréz is a táncművésznő kisny szerepében. Komjáthy János a szereplőt szobrászt jól személyesítte.

Szombaton Mülcker operette, „Gasparone” adott. Erminio grótot Kis Ferkó játszotta. Ez elég biztosíték arra, hogy ez a szerep jól ment. Aranyosné Zombory Borá, Santa Croce grótné szerepét jól eszelte. Benozzo-pár gyapánát T. Serényy Etel és Balogh Árpád szerepelt, egyelőre sikerrel. Kisné Árpád Katica mint Zsófia kelő humorral játszott, szépen eszelte. Mikei a podesztát élénk derült-ség között személyesítette. Szép Aladár is színdarabot.

Borúti Elemérnek egy szerencsétlen órában készült népszámlálók esufolt darabját „A földhöz ragadt szegények”-et adták vasárnap először. Nem vesztettünk volna semmit, ha nem ismerték volna meg. Sokkal jobb volna, ha gyatra új darab helyett, bár regibbi, de jó kerülné színpadra. Dóczy Lajos „Az utolsó szerelem” című 4 felvonású vígjátéka került először színpadra. Láczkó Aranka jutalomjátékául. A „Csók” megalkotása után 12 évig pihent (vagy legalább a nyilvánosság kizárásával dolgozott). Dóczyt a Múza ismét a homlokán esekolta akkor, midőn e darabot megalkotta. Színdarabunk ezzel remeket kapott. A mese-történelmünkben van vége s igen érdekes. A helyzetek igen jók. Hát mit szólnak a nyelvvezető? A gördülő jámbusok, a gyönyörűnél gyönyörűbb hasonlatok és kifejezések, a hangulatjeljes részek egymás-utánja, a csengő rímek ritka élvezetbe ringatják az embert, melyből csak a függöny leghatárúval ösüdik föl. A tőzseréplők érvényre emeltek a szép nyelvvezető. Láczkó Aranka (Katherina) szépen és kedvesen játszott, sok tapsot is aratott. Első megjelölésük két nagy csokrot kapott. Szepessy,

Apor nagy szerepével ugyancsak küzdött. Somogyinak kellett volna játszania. Závodszy Teréz (Drugoth Maria), Somogyiné (Erzsébet), valamint Balassa Lajos király, Dálnoki (Karrara Ferencz), Mikei (Szófi), Komjáthy (Cecco) a darab előnyére személyesítettek. Gyurman Alice az apród (Duczi) szerepében kedves játékaival a közönség rokonszenvét csak nagyobbitotta maga számára. Prager Zsuzskáról is meg kell emleznünk, ki apróbb szerepekben mindig ügyesen állja meg helyét; ez alkalommal mint Anzelma tette derült a hangulatot.

Kedden a „Czigány báró” került színpadra sikerült előadásban. Szedán Mikei a Lajos jutalmára „Ki é a 100,000 forint” bohózat adatott. Itt először. Még a publikum is, mely az előadás jelen volt — jobb darabot érdemelt volna, mint ez. Van a bohózatok közt olyan is, mely a jóízűség megtele, nem kell tehát silánysággal traktálni a közönséget. Az előadás nem tartozott a jobbabbak közé. A jutalmazott kupléit sok tapsot kapott. — Csütörtökön „A parasztkisszony” adatott. — Tegnap „Mikádó”-hírneves operette adatott először; ma megismételik.

NAGY FERENCZ, laptulajdonos.

KIS JÓZSEF, VÁRADY FERENCZ felelős szerkesztő főszerkesztő.

Köszönet-nyilvánítás.

Mindazok, kik a forrón szeretett édes atya, nagyatyja és ipa, boldogult Hertzy István temetésén megjelenni szivesek voltak, vagy részvétüket más módon nyilvánították és ezáltal fájdalomkat enyhíteni igyekeztek, fogadják ez uton hálás köszönetünket.

A gyászoló család.

Hirdetések.

215. sz. 1887.

Árverési hirdetés.

A mohácsi kir. bíróság mint tkvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a magy. kir. államkiszár felperesnek Csóka Zsigmond mohácsi alperes ellen 569 frt. 63 kr. és járuléki iránti végrehajtási ügyében a pécsi királyi törvényszék területén lévő Mohács község 89 sz. tjkben felvett 165—166 hsz. és 80 ol. sz. alatt felvett ház Csóka Zsigmond illető 1215 frt o. é. becsült felére nézve a végrehajtási hatályu árverés elrendeltvén az 1887. évi július hó 7-én d. e. 10 órákor e bíróság helyiségében nyilvánosan elárvereztetni fognak.

- Feltételek: 1. Kikiáltási ár fenti becsár. 2. Árverésk tartoznak a becsár 10%-át vagyis 121 frt 50 kr. készpénzt, vagy óvaz dékékpes papírban a kiküldött kezeihez letenni. 3. Vevő köteles a vételár három egyenlő részletben, az első részletet az árverés jogerőre emelkeoztől számítandó egy hónap alatt, a második részt ugyan azon naptól számítandó két hónap alatt, a harmadik részt pedig ugyanazon naptól számítandó három hónap alatt minden egyes részlet után a birtokbalépés napjától számítandó 6% kamattal együtt ezen kir. bíróságnál előre kieszközölt utalvány alapján a mohácsi kir. adó mint letéti pénztárnál letizetni. A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámítani. Az egyidejűleg megállapított többi árverési feltételek e bíróság tkvi irodájában hivatalos órák alatt és Mohács község bírájánál betekinthezők. A mohácsi kir. bíróság mint tkvi hatóságnak 1887. évi március hó 6-án. Szedressy, kir. járásbíró.

Árverési hirdetés.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. § a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a dárdaí tek. kir. járás-bíróságuk 1887. évi 1847. számú végzése által Schwarz Manó bezedei lakós felperes részére, Schultz Josef iné lakós alperes ellen 320 frt s jér. erejéig elrendelt kiél. végrehajtás folytán nevezett alperestől lefoglalt s 637 frt 65 kr. becsült ingóságokra a dárdaí kir. bíróság 1887. évi 2068 sz. kiküldött végzése folytán az árverés elrendeltvén, annak a helyszínén, vagyis Lőcs községben Schwartz Sámuel lakásán és folytatva a hatábeli gőzmalom leendő meg-tartására határidőül 1887. évi június hó 20 ik napjának délelőtti 9 1/2 órája tizetük ki, a mikor a bíróság lefoglalt 1 cséplőgép s jár-gányak fele része, gabonák s 1 fődéles hintó-ból álló ingóságok az 1181, 60. tvcz. 107. és 108. § ai szerint a loptóbbet ígérőnek képez fizetés mellett, szükség esetén becsárón alul is elfognak adatni. Felhivatnak egyttal mindazok, a kik a kik a lefoglalt tárgyakra oly előbbséggel bírnak, mely az ezen ügybeni végrehajtási iratokból ki nem tűnik. miszerint előbbségi igényeiket az árverés megkezdése előtt szóval vagy írásban alulirt végrehajtónál az 1881. 60. tvcz. 111 § a értelmében a kölönböni követ-kezmények terhe alatt elne mulasztzák. Kelt Dárdán 1887 évi június hó 8 napján. Schönberger Sámuel, kir. bir. végrehajtó.

Árverési hirdetés.

A siklósi kir. bíróság mint tekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Baranyamegye gyámmentára végrehajtónak Riffi Bernátné Folk Borbála ujbendáni végrehajtást szende-vel elleni 82 frt 48 kr. tokekötvetelés és járuléki iránti végrehajtás ügyében a siklósi kir. bíróság területén levő az ujbendáni 98 sz. telekjben felvett 1 107. hsz. 188. sz. háznak s 182. hsz. fekvőségre az ár-berést 301 frtban ezenel megállapított ki-kiáltási árban elrendelt, hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1877. évi június hó 22. napján d. e. 10 órákor Uj Bezdán község házhoz megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is elad-latni fog. Árverezni szándékozók tartoznak az in-gatlan becsárának 10%-át vagyis 30 frt 10 kr. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. § ában jelzett árfolyammal számí-tó, és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. § ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezehez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. § a értelmében a bánatpénz-nek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiál-lított szabályszerű elismervényt átszölgáltatni. Kelt Siklóson, 1887. évi mártius hó 18-án. Vissy, kir. aljbíró.

Árverési hirdetés.

Berta József végrehajtónak Berta János végrehajtást szende-vel elleni 18 frt 50 kr. toke követelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében. 1. Az 1887 évi július hó 4-ik napján delelőtti 10 órákor Magyar Meeskén a község megtartandó nyilvános árverésen árverés alá bocsátatik a kir. törvényszék területén lévő Magyar-Meeske község határában fekvő a a magyarmecskeli 90 sz. tjkben felvett 278 hszsz. egész fekvőségre 70 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban. 2. Ezen árverésen a fent köllülirt ingatlan a kikiáltási áron alól is eladatni fog. 3. Árverési szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 7 frtot készpénzben vagy az 1881 LX t. c. 42. § ában jelzett árfolyam-mal számított és

1881. évi november hó 1-én a 3333 sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri ren-delet 8 § ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezehez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. § a értelmében a bánat-pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszölgáltatni. Kelt a pécsi kir. törvényszék mint te-lekkönyvi hatóságnak 1887. évi február hó 4. napján tartott üléséből. kiadta Kise Géza, kir. törvényszéki jegyző.

Advertisement for 'A köszvény és csúsz ellen ajánlott számos háziserkek között még is csak a valódi Horgony-Pain-Expeller a leghatásosabb és legjobb.' Includes a small illustration of a person and text describing the medicine's benefits for various ailments.

Advertisement for 'A legjobb szer' (The best medicine) for rheumatism and other ailments. Mentions 'Eger fele Szódapasztillák' and 'Nassau hercegy.' Includes a small illustration of a person.

Advertisement for 'Óvás!' (Warning!) regarding a medical case. Mentions 'Kijelentem, miszerint Oertzen Gusztáv fiamért semmiféle adósságot sem egyenlitez ki.' and 'Oertzen Francziska.'

Advertisement for 'Harkányi gyógyfürdő.' (Magyarország, Baranyavármegye.) 'Idény Május 1-től, Szeptember 30-ig.' Includes details about the spa's location, services, and contact information for Dr. Heller József.

Advertisement for 'A legnagyobb gyázmunka 24 óra alatt elkészül.' (The largest work of art is ready in 24 hours.) Mentions 'Bérbe adandók:' and 'Brück Samu, nöiszabó, (Fereczy-féle lakásban.)'

Advertisement for 'Bérbe adandók:' (Rooms for rent). Lists various types of rooms and their prices, including 'Pálya-utca 59. sz. házban egy bolt lakhelyiséggel' and '6-ik sz. házban egy bolt lakással'.

Advertisement for 'Ticho Bernát, Brunnben' (Ticho Bernát, Brunnben). 'Krautmarkt Nr 18. (saját ház) szállit utánvétellel.' Includes a list of various goods and their prices, such as '1000 kammar-maradék' and '1000 brünni posztó-maradék'.

Large advertisement for 'MARGIT' (Margit) medicine. 'GYÓGYFORRÁS, „MAGYAR SELTERS”'. 'Mint ivóviz'. 'ÉDESKUTY L.'. 'Ugyszintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.'

HUZÁS

már e hó 24-én!

KINCSEM-**S**ORSJEGYEK à **1** frt | **11** sorsjegy **10** frt
6 sorsjegy **5** frt **50** kr.

Főnyeremény **k**észpénzben

50.000 frt

Továbbá

10.000 frt **5000** frt 20% levon. | **4875** Pénznyeremény

KINCSEM-**S**ORSJEGYEK kaphatók

a magyar lovar-egylet sorsjegy-irodájában:

Budapest, Váci-utca 6. sz.

Pécsett: SCHAPRINGER és ULLMANN urak váltóüzletében.